

Vstaja.

Ruski zložil Valerij Brjusov. — Preložil dr. Ivan Prijatelj.

Les sourds tambours de tant de jours.
Emile Verhaeren.

Tja, tja, kjer sred trga stoji — giljotina,
kjer prosto prek ulic doni plat zvoná,
brezumna nadeja vihrá.

Sezivajo narod prestalih krivd bobni,
brezsilnih prokletstev, pohojenih v prah,
odzivajo v sto se glavah.

In gleda s starinskega stolpa ščit ure
kot temno veliko oko sred mrakú.
Čuj! vélika ura je tu!

Nad strehami trga plamen se osvete,
in v vetru se vzpenjajo žela od zmij
kot kosmi krvavih lasi.

In oni, ki zanj je breznadnost — nadeja,
obup šele radost, veselje je zanj,
prihaja iz noči na dan.

Rastoči topot brezštevilnih korakov
postaja glasnejši v zlovešči temi,
na cesti gredočih zdaj dni.

K oblakom raztrganim pnejo roké se,
odkoder grom prvi predramil je svet,
kot bliska lovile bi sled.

Brezumci, kričite zdaj svoja povelja,
prišla danès urá za vse je le-tó,
kar včera je blodnja biló.

In kličejo ... gredo ... in padajo vrata ...
udarci na okno ... in eden je slaj
ubiti — umreti — sedaj!